

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА БОРБУ
ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ
Број: 014-020-00-0002/18-11
Датум: 11.09.2019. године
Царице Милице 1
Београд

На основу одредаба чл. 5. и 15. Закона о Агенцији за борбу против корупције ("Службени гласник РС", бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС, 67/13-УС, 112/13-аутентично тумачење и 8/15-УС), у поступку за одлучивање о постојању повреде Закона о Агенцији за борбу против корупције против Милоша Јанковића [REDACTED]
дана 11.09.2019. године, директор Агенције за борбу против корупције [REDACTED] доноси [REDACTED]

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је Милош Јанковић, ранији председник, односно члан Управног одбора Агенције за осигурање депозита, поступио супротно одредбама чл. 27. и 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције, на тај начин што је за време вршења јавне функције председника Управног одбора Агенције за осигурање депозита, 20.04.2016. године учествовао у раду и одлучивању на седници овог управног одбора, на којој је донета Одлука О.бр.УО-98/16 од 20.04.2016. године којом је именован на дужност члана Одбора за ревизију Агенције за осигурање депозита и којом му је за обављање ове дужности утврђена месечна накнада у висини од 45% једне просечне месечне нето зараде свих запослених у наведеној агенцији, а да о сукобу интереса који је имао у наведеној ситуацији није писмено обавестио Агенцију за борбу против корупције,

па му се, на основу одредбе чл. 51. ст. 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ОДЛУКЕ О ПОВРЕДИ ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ

II Изрека и сажето образложение овог решења објавиће се у "Службеном гласнику Републике Србије" и у "Службеном листу града Београда".

III Трошкове објављивања овог решења сносиће Милош Јанковић.

Образложење

Против Милоша Јанковића, ранијег председника, односно члана Управног одбора Агенције за осигурање депозита, покренут је, по службеној дужности, поступак за одлучивање о постојању повреде одредаба чл. 27. и 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције (у даљем тексту: Закон о Агенцији), због тога што је за време вршења наведене јавне функције учествовао у раду и одлучивању на седници овог управног одбора, на којој је донета одлука којом је именован на дужност члана Одбора за ревизију Агенције за осигурање депозита и на којој му је за обављање ове дужности утврђена месечна накнада, а да о сукобу интереса који је имао у наведеној ситуацији

није писмено обавестио Агенцију за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција).

Изјашњавајући се на обавештење о покретању поступка, именовани је навео да је специфична правна природа Агенције за осигурање депозита, која представља један од четири стуба стабилности уз Народну банку Србије, Министарство финансија и Комисију за хартије од вредности, а чији су чланови представници ових институција, да су Законом о Агенцији за осигурање депозита наведена бројна ограничења за ангажовање независних чланова Управног одбора наведене агенције, осим у погледу ангажовања које произлази из чланства у овом управном одбору. Навео је да је Одбор за ревизију Агенције за осигурање депозита помоћно оперативно и саветодавно тело које има искључиви задатак и надлежност да у стручном смислу прегледа материјале, да их стручно оцени и проследи Управном одбору ове агенције на разматрање и одлучивање, да то тело помаже овом управном одбору у обављању одређених послова из његове надлежности у циљу побољшања ефикасности и ефективности у раду наведеног управног одбора, да је наведени одбор за ревизију конципиран тако да допринесе квалитетном извршавању јавне функције у Управном одбору Агенције за осигурање депозита, како би овај управни одбор боље остварио регулаторну и надзорну улогу. Навео је да наведено помоћно радно тело није формирано себе ради или ради било чијих приватних интереса, већ да је формирање Одбора за ревизију Агенције за осигурање депозита резултат реформских захтева који су постављени пред Управни одбор ове агенције, на бази дијагностичке студије Светске банке и ЕБРД (Европске банке за обнову и развој) и доношења програма изградње институционалног капацитета наведене агенције, а којим је констатовано да постоји неодложна потреба за реформисањем ове агенције и да је у склопу процеса реформисања, формирано наведено радно тело, као најнеопходније за најкритичније области функционисања наведене агенције, те да је од изузетне важности да ово помоћно радно тело буде схваћено и као део Управног одбора Агенције за осигурање депозита, имајући у виду да чланови овог управног одбора, задужени за рад у њему, чине већину. Именовани је даље навео да чланство у наведеном одбору није јавна функција, с обзиром на то да овај одбор доноси оцене и препоруке, које Управни одбор наведене агенције не мора чак ни да усвоји, да је овакав модел радног тела формиран на основу Статута Агенције за осигурање депозита након обављених широких консултација и сугестија да се оно формира по узору на одборе за ревизију у банкарском сектору, да су задатке, координацију, структуру, надлежности и политику накнада снажно подржали и зависни чланови Управног одбора ове агенције, односно представници Министарства финансија и Народне банке Србије, као и да слична тела постоје и у другим агенцијама овог типа у свету. Даље је навео да би се нека ситуација квалификовала као сукоб интереса потребно је да постоји приватни интерес, који утиче на поступање функционера, тако да он у вршењу јавне функције угрожава јавни интерес, што значи да је потребно утврдити који је то приватни интерес утицао на његово поступање и којим радњама је дошло до угрожавања јавног интереса.

Именовани је даље навео да проблем питања гласања на Управном одбору Агенције за осигурање депозита произлази из сложености саме одлуке о формирању Одбора за ревизију ове агенције, који се састоји из три дела, да први део представља суштински део формирања Одбора за ревизију наведене Агенције, да други део одређује накнаде за независне експерте, а за чланове Управног одбора ове агенције предвиђа увећање основне накнаде за рад у овом управном одбору и тај део је исти, без обзира ко су чланови наведеног одбора и трећи део одлуке је именовање чланова овог одбора у тренутку његовог формирања и тај персонални састав је до данас мењан. Навео је да је одлука о формирању наведеног одбора донета једногласно, да је приликом гласања било могуће гласати само за одлуку у целини, а не за одређене делове одлуке, али да његов глас приликом доношења ове одлуке није имао одлучујући утицај на њено доношење, јер би у супротном одлука била донета већином гласова, па у том смислу његово позитивно изјашњавање за доношење ове одлуке може се схватити

као својеврсна сагласност за прихваттање понуђене обавезе и веће ангажовање у односу на остале чланове наведеног управног одбора, који и не желе да се додатно ангажују, као и да су све одлуке донете у овом саставу Управног одбора наведене агенције донете једногласно уз очување јавног интереса. Навео је да накнада за рад у Одбору за ревизију Агенције за осигурање депозита, може да се посматра као накнада за рад за екстерно ангажована лица и као додатна накнада за рад, да ова накнада није кључна мотивација за ангажовање члanova овог одбора, већ да је то жеља и професионална сatisfакција да се Агенција за осигурање депозита сврста у најбоље агенције са сличним мандатом у свету, што је максимална афирмација и одбрана јавног интереса, да је ова стимулација као накнада прихватљива свим члановима Управног одбора ове агенције и односи се на садашње и будуће чланове Одбора за ревизију, да ову накнаду није могао да одобри сам себи, већ да је прихватио понуду већине члanova у наведеном управном одбору, а све у интересу ове агенције. Даље је навео да би се свака даља анализа у вези са утврђивањем постојања сукоба интереса, а која би се могла везати за новчану накнаду која произлази из чланства у Одбору за ревизију наведене агенције, морала сагледати паралелно са радом овог тела, односно колико је седница и радно-консултативних састанака одржано и колико је препорука дато, као и шта су били бенефити које је Агенција за осигурање депозита постигла, на који начин се јасно може утврдити да у чињеници да је учествовао у гласању за доношење наведене одлуке, не постоји и не може постојати било какав његов приватни интерес, који би утицао или могао да утиче на његово поступање у вршењу јавне функције члана Управног одбора наведене агенције, већ да је у интересу вршења ове јавне функције показао виши степен интересовања и преданости, што сматра да се од њега то и очекује као председника Управног одбора Агенције за осигурање депозита.

Именовани је навео да полазећи од наведеног није ни сумњао у постојање сукоба интереса, па исти није ни пријавио Агенцији, да није имао никакву корист, већ стимулацију и накнаду за компензацију додатног рада у помоћном телу Управног одбора Агенције за осигурање депозита, да сагласност за другу јавну функцију није тражио, јер чланство у Одбору за ревизију наведене агенције није јавна функција, да је уредно пријавио имовину и приходе, укључујући и накнаду за рад у помоћном телу, да је несебично штитио јавни интерес залажући се за реформисање и подизање угледа Агенције за осигурање депозита, што се потврђује кроз прихваттање досадашњих Извештаја о раду ове агенције од стране Владе и Народне скупштине, а као најбољу оцену одговорности и доказ великог доприноса у активној професионализацији и развоју наведене агенције види и у томе што га је Влада поново именовала на наведену јавну функцију. Навео је да је у јануару 2017. године иницирао и дао нацрт Акционог плана за борбу против корупције у Агенцији за осигурање депозита, у складу са најбољом међународном праксом, из којег су сачињени Правилник о борби против корупције, који је усвојио Управни одбор Агенције за осигурање депозита, а касније и План интегритета у сарадњи са Агенцијом за борбу против корупције, те сматра да не би било праведно да они који најбољи део себе улажу у реформу и развој институција и штите јавни интерес буду предмет великих сумњи и евентуалних санкција.

Увидом у Регистар функционера, који води Агенција, и решење Владе 24 бр. 119-3751/2018 од 19.04.2018. године, утврђено је да је Милош Јанковић у периоду од 11.05.2015. године до 19.04.2018. године, односно до 11.05.2019. године вршио јавну функцију председника, односно члана Управног одбора Агенције за осигурање депозита.

Увидом у Одлуку Управног одбора Агенције за осигурање депозита О. бр.УО-98/16 од 20.04.2016. године утврђено је да је Милош Јанковић овом одлуком именован на дужност члана Одбора за ревизију Агенције за осигурање депозита и да му је овом одлуком утврђена месечна накнада у висини од 45% једне просечне месечне нето зараде свих запослених у овој агенцији, док је увидом у извод из записника са седнице овог управног одбора на којој је донета наведена одлука утврђено да је именовани учествовао у раду и одлучивању на овој седници приликом доношења ове одлуке.

У смислу чл. 2. Закона о Агенцији, приватни интерес је било каква корист или погодност за функционера или повезано лице, а сукоб интереса је ситуација у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције на начин који угрожава јавни интерес.

Одредбама чл. 27. Закона о Агенцији, прописано је да је функционер дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном, да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса и да не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице.

Одредбом чл. 32. ст. 1. истог закона прописана је обавеза функционера да приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од осам дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса који он или са њим повезано лице има.

Одредбом чл. 9. ст. 1. тач. 29. Статута Агенције за осигурање депозита прописано је да Управни одбор ове агенције формира одборе, комисије, радне групе и друга стручна тела за обављање одређених послова из надлежности управног одбора, чији делокруг и начин рада утврђује посебном одлуком.

Имајући у виду наведено, Милош Јанковић је, за време вршења јавне функције председника Управног одбора Агенције за осигурање депозита, учествовањем у раду и одлучивању на седници овог управног одбора на којој је донета одлука којом је именован на дужност члана Одбора за ревизију Агенције за осигурање депозита и којом му је одређена накнада за обављање ове дужности, довео себе у сукоб интереса и на тај начин наведену јавну функцију искористио за стицање користи за себе, чиме је јавни интерес подредио приватном и угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, што је супротно одредбама чл. 27. Закона о Агенцији.

Именовани је као функционер, пре свега, био дужан да избегне сукоб интереса, а када је већ учествовао и гласао за одлуку, којом је именован на дужност члана Одбора за ревизију Агенције за осигурање депозита и којом му је одређена наведена накнада, био је дужан да о сукобу интереса који је у конкретној ситуацији имао писмено обавести Агенцију, што није учинио, а што је утврђено провером службене евиденције Агенције, чиме је повредио одредбу чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији.

Приликом одлучивања цењени су наводи из изјашњења именованог, али је нађено да нису од утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари. Без утицаја су наводи именованог да су Законом о Агенцији за осигурање депозита ("Службени гласник РС", бр. 14/15 и 51/17) прописана бројна ограничења за чланове Управног одбора ове агенције, сем оних која произлазе из чланства у овом управном одбору, да је формирање Одбора за ревизију наведене агенције резултат реформских захтева који су постављени пред наведени управни одбор, да је од изузетне важности да се овај одбор, као помоћно тело, схвати као део Управног одбора Агенције за осигурање депозита, чији чланови чине већину у том одбору, као и да је наведени одбор формиран на основу Статута ове агенције, по узору на одборе за ревизију у банкарском систему, јер Законом о Агенцији за осигурање депозита и Статутом ове агенције није прописано и одређено формирање одбора под наведеним називом, као ни то да се чланови овог одбора именују из реда чланова Управног одбора наведене агенције, за разлику од Закона о банкама ("Службени гласник РС", бр. 107/05, 91/10 и 14/15). Стога чланство у Одбору за ревизију Агенције за осигурање депозита Агенција не сматра као чланство по функцији које произлази из чланства Управног одбора наведене агенције.

Неосновани су наводи именованог да је наведена одлука донета једногласно, те да његов глас није могао имати утицај на њено доношење, да накнаду за чланство у наведеном одбору није могао да одобри сам себи, као и да у чињеници да је учествовао

у гласању на седници Управног одбора наведене агенције, на којој је гласао за доношење наведене одлуке, не постоји и не може постојати било какав његов приватни интерес, јер је именовани самим тим што је као председник Управног одбора Агенције за осигурање депозита учествовао у раду и одлучивању на седници овог управног одбора на којој је гласао за одлуку којом је именован за члана Одбора за ревизију наведене агенције и којом му је одређена накнада за то чланство, довео себе у ситуацију сукоба интереса, с обзиром на то да је у наведеној ситуацији функционер имао приватни интерес у смислу чл. 2. Закона о Агенцији, због чега је именовани као функционер био дужан да о сукобу интереса који је у конкретној ситуацији имао писмено обавести Агенцију, у складу са одредбом чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији, што није учинио, при чему нису од значаја чињенице да се наведена накнада односи како на садашње тако и на будуће чланове наведеног одбора, као ни то какве бенефите има Агенција за осигурање депозита од формирања наведеног одбора.

Без утицаја је навод именованог да од Агенције није тражио сагласност за вршење друге јавне функције имајући у виду да чланство у Одбору за ревизију Агенције за осигурање депозита није јавна функција и да је Агенцији пријавио имовину и приходе, укључујући и накнаду за рад у помоћном телу, јер Агенција ову дужност није ни разматрала као јавну функцију у смислу чл. 2. Закона о Агенцији, као и да се подношењем Извештаја о имовини и приходима Агенцији, у складу са одредбом чл. 43. Закона о Агенцији, функционер не ослобађа дужности придржавања обавеза прописаних одредбама чл. 27. и 32. ст. 1. истог закона.

Цењени су и сви остали наводи именованог, али је оцењено да нису од утицаја на доношење другачије одлуке.

Приликом одлучивања о томе коју меру треба изрећи именованом, узета је у обзир чињеница да је Милош Јанковић током вршења јавне функције председника Управног одбора Агенције за осигурање депозита учествовао и одлучивао на седници овог управног одбора, на којој је гласао за одлуку којом је омогућено стицање користи за себе, које последице се не могу отклонити, као и то да је престао са вршењем јавне функције члана, односно председника истог управног одбора, због чега је закључено да је изрицање мере јавног објављивања одлуке о повреди Закона о Агенцији једина одговарајућа мера у конкретном случају, па је сагласно одредбама чл. 51. ст. 2. истог закона и чл. 136. ст. 1. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/16 и 95/18-аутентично тумачење) у вези са чл. 3. ст. 4. Закона о Агенцији, одлучено као у ставу I диспозитива овог решења.

Одлуке као у ставовима II и III диспозитива овог решења донете су применом одредаба чл. 54. Закона о Агенцији.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења може се изјавити
жалба Одбору Агенције, у року од
15 дана од дана пријема овог решења.
Жалба се предаје Агенцији
непосредно или поштом.

